

Беседа Владике Артемија на Вазнесење Господње 2018. године у трпезарији манастира Свете великомученице Марине у Дудовици

... Тако и нема човека који се без покајања може спасти. То је чини ми се била главна поука и порука тих богомољачких сабора, у Жичи, у Тавни, у Студеници, свуда где је свети владика стизао да буде. Тако то исто је остало и нама данас да радимо. Јер, како рече Господ данас: *"Ја сам са вама у све дане до свршетка века"* Али са ким? Да ли са свима? Баш је тамо рекао вапијући, говорећи онима који Га љубе, са њима ће бити у све дане до свршетка века. У Јеванђељу каже: *"Онај који ме љуби, заповести моје држи."* Без држања заповести, нема љубави. Тако да је Господ остао иако се вазнео данас, остаје на земљи као Црква коју је Он основао, Његово тело у коме људи налазе пут којим је Господ прошао, да и сви ми прођемо и да се узнесемо тамо где је наша природа узнета на данашњи дан, изнад свих небеса, изнад анђела и арханђела. Каже данас у песми да су анђели са чудом посматрали, знали су, познали су, познавали су човека старог Адама још, какав је грешник. Сад виде та иста људска природа се узноси изнад њих. Ко је тај? - питају. То је та тајна Божија којом је завршена кућа спасења.

Али и кад човек заврши кућу, пре него што се усели у њу да живи, треба да пусти и струју, да има, да осветли. Е, тај догађај чекамо за десет дана. Силазак Светога Духа на апостоле јесте, уствари, то коначно паљење светла у том дому Божијем који нам осветљава пут и показује куда да идемо. И благо ономе ко то чује и ко се по томе управља. Као што каже песма, они са десне стране

добиће оне речи: Ходите благословени; а они са леве стране: Идите проклети.

А на којој ћемо страни ми бити? То зависи искључиво од нас самих. Нико нам не може наметнути ни једно ни друго. Господ на силу није хтео никога да спасава. Свакога је питао и позивао: *"Ако хоћеш да идеш за мном одреци се себе, узми крст свој и хајде за мном"*. Никада није рекао мораш, него ако хоћеш. Тако људи то: "Да, Господе хоћу" одговарају својом вером у Господа. И Господ је често питао разне болеснике: *"Верујеш ли да то могу учинити?"* *"Да, Господе, верујем."* *"Нека буде по вери твојој."* И онда се дешава чудо.

Тако да питање спасења је једна велика и највећа тајна и неба и земље. То је Господ премудро устројио још пре, како каже, постања првог Адама, јер је Господ знао шта ће са човеком бити, унапред је припремио и пут да тога човек спасава, и да га спасе. Не зато што смо ми Богу потребни, него што нас Бог воли као Своје синове, као Своја створења која је Он створио. А Бог је створио човека не за смрт, за храну црвима, него за живот вечни. И зато у свакој песми се говори, отприлике, на крају: *"Дарова нам живот вечни и велику милост"*. Увек се то наглашава - живот вечни и велику милост. Тај живот вечни, то разумемо како тако, а шта је оно "велику милост"? Шта има поред вечног живота још нека "велика милост"? То је та ризница Божанска која је сакривена од нас људи, а која је неисцрпна. Никада неће бити крај томе благу које је Бог спремио за оне који Га љубе. *"Оно што око не виде, што ухо не чује, што нам памет и у срце човеку не дође, то припреми Бог онима који Га љубе."* То је та велика милост, живот вечни, да кажете и то, живот вечни имаће и грешници. А зар је то живот бити у мукама сву вечност? Не! То

јесте живот, али у мукама. А Живот вечни блажени, то је та велика милост коју Бог даје.

Тако нека Бог дарује и нама снаге да будемо и останемо оно што су наши стари били, да сачувамо веру како смо примили, да је тако предамо нашим млађима да и они уче своје млађе тој Вери, не некој другој, не некој новој, не некој исквареној или модерној вери, што кажу данас "званична црква". То не постоји. Постоји Једна, Света, Саборна и Апостолска Црква. Нигде не каже "званична црква". А шта је та Једна, Света, Саборна, Црква? То је правилно исповедање Вере у Господа Христа. Ту је тајна сва. Ко има ту Веру и тако исповеда Господа и труди се да по Вери живи, јер је Вера без дела мртва као што је тело без душе мртво.

Тако нека Бог помогне свима. Амин. Боже дај.